

Hejsek 10

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXVIII červen 2013

Pejsek štěká...

Pejsek i celá redakce blahopřeje všem účastníkům velké honby za Tajemstvím Prahy!

Haf!

Jistě není náhodou, že některé ostrovy Prahy jsme na delší dobu viděli naposledy a kdo ví, kdy se zase objeví - a v jakém stavu.

Haf!

Všechno nejlepší Voso-
vi, Májce a Bahňákovi,
kteří oslaví svoje naroze-
niny v průběhu června.
Pejsek jim přeje, ať se jim
daří vše, na co jen položí
tlapku!

Haf!

Blíží se nám tábor! Bu-
deme opět na Vápně, po-

kolikáté si už ani netroufám
se svýma tlapkama spočítat,
ale není to málo. Přesnou
adresu na dopisy rodičů,
stejně jako co si vzít s sebou,
vedoucí připraví nejpozději
do 14 dní.

Haf!

Když už jsme u tábora, po-
řád nám chybí posledních
pár plateb. Připomeňte se
prosím rodičům. Zařídit a
nakoupit všechno na tábor
není věcí na pár minut a
všechno, co si v redakci pej-
ska, ve svých zápisnících či
TODO listech může někdo
z vedoucích odškrtnout,
vždycky vítáme.

Haf!

„Jedno, kde jsi byl?“ ptá se
Štěpán. „Sehnat náplň do
svého širokopásmového

teleportéru?“ „Já myslel, že máš doma náhradní“, „Měl jsem, ale tu jsi mi snědl“(Když byl Jenda rozmisťovat zprávy a přišel do klubovny)

Co budeme dělat?

4. 6. Oddílovka (16:30 - 19:00)

7. 6. Čaj (16:00 - 19:00)

11. 6. Oddílovka (16:30 - 19:00)

14. - 16. 6. Výprava na vodu

18. 6. Oddílovka (16:30 - 19:00)

25. 6. Bedýnky na tábor (18:00 - 19:00)

28. 6. odjezd na představebku

1. 7. odjezd na tábor

14. 7. konec kratšího tábora

21. 7. konec delšího tábora

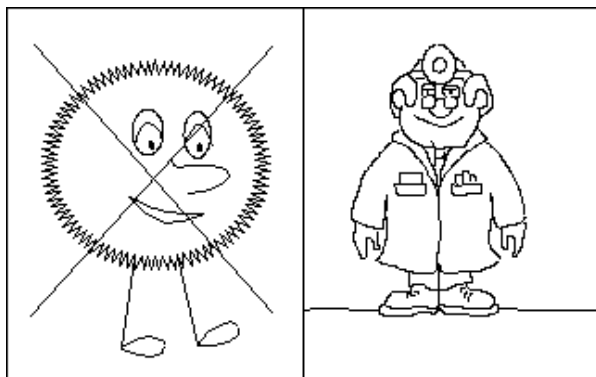

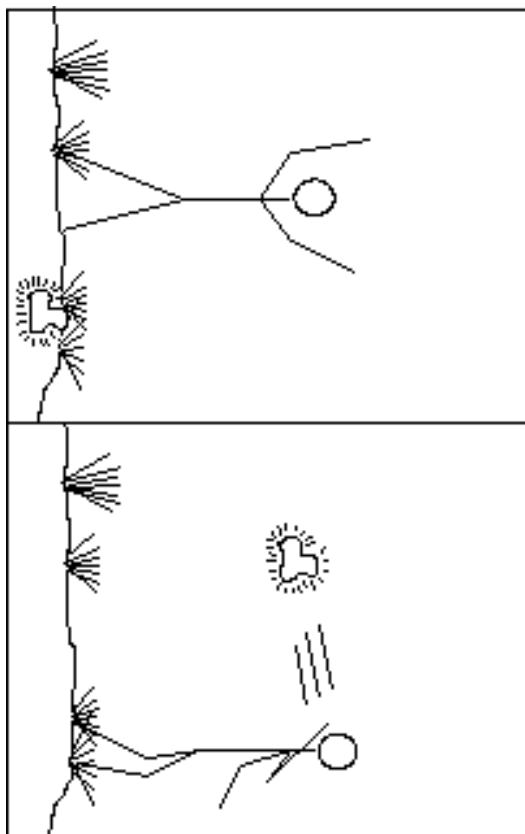
Poznej přísloví

Vyřešená přísloví ukažte Pomerančovi. Za každé vyřešené přísloví získáte 100 bodů do měsíčního bodování.

1. Nevyžádané nepřesnosti vyvolávané libovolným jedincem rodu Homu slouží jako prostředek k osvojování si nových dovedností, návyků, znalostí a jiných dispozicí potřebných v životě.

2. Nepřítomnost daného jedince v určité části prostoru v čase $n+1$ (n je zadefinováno jako včas), způsobuje znehodnocování jedince.

Pomněš jím? Pospojíš zastávky tak aby byly spojeny úsečky
základny, které uží na jedné tramvajové trati.

Petržiny

Nábreží kapitána
Jaroše

Štěpánská

Metel

Kublov

Sibeliova

Levského

Husinecká

Flora

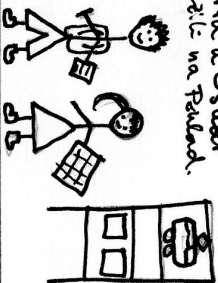
Karlovy lázně

Orionka

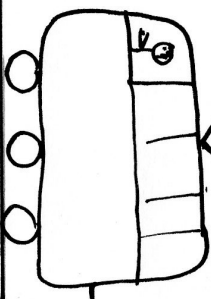
Dechova
čtvrť

Berta a Oskar aneb na pohladě

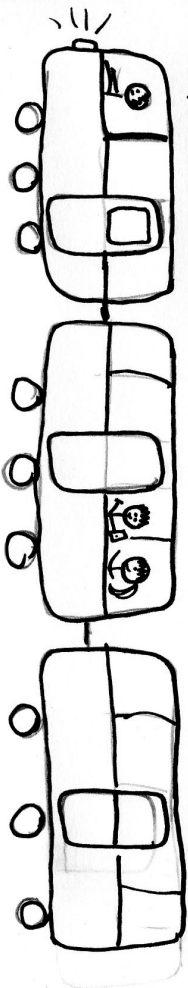
Stojú jahný, tak i
Berta a Oskar
vyráží na Feklad.

Šifry jim vedlejší problém, ale s cestováním
právně MHD to bylo horší.

Když nastoupili do vatra i jele většinou na druhou stranu a ucho
na špatnou pastáčku

Štítek táborníčka

(10.-12.5.)

Boj o štítek táborníka,
je tradiční událostí,
soupeříme se zápalem,
s chutí, smíchem a radostí.

Počasí to trochu kazí,
první noc to seník jistí,
zápasíme se svíčkami,
pak už se jen zuby čistí.

Ráno smutně odcházíme,
hledat skautské tábořiště,
zde skryti pokračujeme,
mají zde rašeliniště.

Pamatování barev,
příběhy i minigolf,
domečky i setonův běh,
azimuták, tvorba slov.

Je to velmi vyrovnané,
Epikuráč rozhodne.
Nohy rychle kmitají,
oči písmenka hledají,
Vosa nakonec vyhraje.

Poklad aneb Za tajemstvím Prahy (31.5.-2.6.)

Archy získat nejprve,
z nich tajemství odhalit,
objet pražské ostrovy,
na Petřín pak dorazit.

Prší, prší, jen se leje,
schování jsme v klubovně,
ve Vltavě voda hučí,
my se připravujeme duševně.

Na Vyšehradském hřbitově,
najít Šemíkovy podkovy,
navštívit tajemné kasematy,
prohlédnout ze skla výstavy.

Malujeme bedničky,
ušíjeme matrošák,
zevakuujeme klubovnu,
by neponičil ji liják.

Sherloci nakonec vítězí,
všechny čeká sladká odměna,
na základně sušíme věci,
fiesta jest zasloužena.

Konec

Prší. Velké kapky deště s pleskotem dopadají na přední sklo vojenského automobilu a stékají dolů na kapotu. Ve večerní mlze je vidět tak na šest či sedm metrů. Stmívá se.

„To nám jako nemohli dát nic se střechou?“ našťava-
ně pronesl muž sedící vedle řidiče, podle uniformy
pravděpodobně obyčejný vojín. Jeho druh na jeho po-
známku reagoval jen souhlasným pokývnutím.

„Ještě že jedeme už zpátky. V tý mlze je houby vi-
dět.“ Zase žádná odpověď. Vojín se na svého spolu-
jezdce úkosem podíval: „Tobě se to snad líbí?“

Auto právě vyjelo cestu sypanou světlým šterkem.
Ve tmě se cesta jevila jako bílý had vedoucí někam do
lesa. Řidič přidal plyn.

Něco jej však přinutilo přerušit mlčení.

„Sakra.“ Jeho druh to viděl také. Světla automobilu
zablikala a zhasla.

„To nám tu ještě chybělo. Drž se vpravo, vlevo přece
byly nějaký výmoly...“

„Ne asi. Nejedu tudy poprvý.“ přerušil žvatlání své-
ho spolujezdce již notně podrážděný řidič.

„Však já vim, jenom abys...“ konec vojínovy věty už
řidič nezaslechl, protože se asi pět metrů před vozi-
dlem skácel k zemi strom. Lesem se rozlehlo skřípění
brzd a hlasitý rachot šterku.

„To abysme se vraceli těch deset kiláků do vesni-
ce...“

„Počkej.“ řidič vystoupil, ale po pár krocích se sesul
k zemi.

„Hej! Co je ti?“ vykřikl vojín a rozběhl se ke svému druhovi. Ke svému neštěstí se však neohlédl. Za ním se totiž znenadání objevili dva muži - jeden jej kopl pod koleno a druhý mu pečlivě prořízl hrdlo.

„Tak nastupovat, chlapi!“ pronesl Franko tichým ale pevným hlasem.

„Je nás sice pět, ale nějak se tam narvat musíme.“ sklonil se k louži a opláchl si v ní nůž a ruce od krve. „Jak já nenávidím vraždění lidí...“

Po chvíli již uháněl automobil opačným směrem - pryč od základny, co nejblíže k hranicím.

„Až se dostaneme přes hranice, bude všechno oukej. Počkal bych den dva, až se to uklidní a pak bych zkusil zjistit jak je to se Stínem, nejlepší by bylo ho osvobodit při nějakym převozu.“ pronesl Střelec, prohlížeje si nově získanou zbraň od jednoho z vojáků.

„Po tom, co jsme tu za poslední dva dny natropili, budou silnice i samotný jednotky hlídaný dvojnásob. Na přepadení auta bych podruhé už nesázel. A co ty víš, třeba ho už umučili...“ nechal se slyšet Sýček. „Kdybych byl v jejich situaci, odvezl bych ho hned po našem útěku někam jinam.“

„Bud'te zticha!“ pronesl velmi tiše ale zřetelně Aik. Něco v jeho hlase způsobilo, že všichni okamžitě zatajili dech. V dálce se vynořila pohraniční závora. Byla zvednutá a žádného hlídače nebylo vidět. Ve

strážním domku se nesvítilo. Franko vycítil, co má dělat. Zprudka šlápl na plyn a automobil se rozjel směrem k hraničnímu přejezdu.

To, že přejezd nebyl hlídáný, bylo jen zdání. V moment, kdy automobil prosvístěl pod závorou, vyběhl ze strážní budky voják.

„Stůjte! Předložte povolení!“ Jeho slova se ale ztratila v řevu motoru.

„Tak to nebylo tak těžký...“ ulehčeně si oddychl Kopač. Automobil právě projel nedalekou zatáčkou a ztratil tak hraniční přejezd z dohledu. Uprchlíci se nacházeli asi tři sta metrů od přejezdu.

Náhle motor utichl a automobil začal zpomalovat.

„Co se to sakra děje?“ pronesl do rozpačitého ticha Sýček.

„Došel benzín.“ konstatoval suše Franko.

Zelí (603 478 299)

Mára (724 340 196)

Stařec (608 297 646)

Eliška (728 467 049)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

